

גו כבוד

ס א מיי פ"ו מהל' אקוירי בילה ה"ט: סא כ מיי עס פ"ט ה"ה סמג לפרץ ק"ה:

והיא אמר ששאל ס'. לא מני למימר דרבי יהודה בנפלים איירי מדנקב שמי וסמי ולא נקט ג' ה' א' נמי מדקתני ילדה : דין לבא מן הדין להיות כגדון . וה"ה ובלא ק"ו נמי אמרי מטמא חיפוק ליה דקאי לא גרע משופי ולמה בשביל קאי ש' לה להיות סמאה ו"ל דמטמא דרבי אליעזר

לידי חילול שבת . שלח חלד בשבת ויטערך לחלל עליה את השבת: אלא מרביעי ואילך . אבל ליל שלישי וליל שני ומולאי שבת לא דחי מתעברה למולאי שבת שמא חלד לרע"ג דמני בשבת ומולאי שבת מחלל שמתן רשות לחללו מפני סכנת גופה . והכי דמי עשה מרע"ג תורה אור ימים שבוים מלא ימים הו שבוים שוין בר מתרי יומי וכן לק' ימים האחרים שני ימים הארבע ימים ערופים על שבוים ועי' ימים כולן שים ג' ימים מן על ד' הערופים הרי שבו עי' וי' שהתחיל מולאי שבת ומולאי כלים בשבת ואם נתעברה בשני דלמא ילדה לרע"ג דמני בשבת ואם נתעברה בשלישי דלמא ילדה לרע"א דמני בשבת אבל ד' א' ילדה לרע"א מני בחד בשבת וא' לרע"ג מני בחרי בשבת וא' לרע"ג מני בתלמא בשבת . אלמא כשמואל סבירי לה: (א) ברביעי ותו לא . כל שכן דחי מעברה דה' או בו' או בשבת דלא מני יום לידה בשבת: לחקופות הוימים . כתיב מיעוטי ימים שנים . דכל מקום שנאמר ימים ולא נאמר כמה חפוס המועט בידך ולא המרוכה שאם אמה אומר ימים שלשה או ארבעה אי אומר עשרה או ק' כך שני חכמים* (סוכה דף ה:) כל שמועט מרובה ושמועט מועט תפסת מרובה לא תפסת מועט מועט תפסת . הלכך כאן שנאמר ימים מכיון שנכנסו שני ימים חדש שניעי ילדה: מכלל דדיבתה טהורה . ומכאן גמרינן לעיל (ג) קושי בימי זיבה: יש מקשה . שזוהי כ"ה יום בין קושי ובין שופי: שנים בלא עת ד' ג' נדה וב' לאחר דה' בלא קושי: וי"ד . נקושי לרבי יוסי ור"ש והכא לא תשיב אלא קודם לידה . ואי אפשר למקשה כ"ו יום שלא תהא זבה שכולד אינו מטמא אלא י"ד יום הסמוכים ללידה ושפסו להו ג' בין נדות לקושי וזכהו שלשה הוא זיבה: בלא ולד . לקמן פריך משמע שאין עס ולד א"כ לאו קושי הוא ולמה לי כ"ו בתלמא לאחר הגדה סגי: **מתני'** המקשה תוך שמונים . שנתעברה בימי טוהר או שנתהיה ולד אחר חצירו ב' חדשים ומאי אחד נעמרה נורמו בלמנע שניעי ואחד נעמרה נורמו לסוף תשיעי כמעשה דיהודה וחוקיה בני ר' חייל (לפני דף ה:) טהורין . דכל מון מלמא הו דס טוהר: ורבי אליעזר מטמא . דנה דמין דנקושי ב' לאו דס טוהר הוא אלא מתמת ולד שנמעייה ומזיבה הוא דטוהר אבל בימי נדה נדה: שהחמיר בדם השופי . כגון שאר יולדת שרוחה ג' נשופי ילדה הרי זו יולדת בזוב: היקל בדם הקושי . לטהרה מווסה: מקום שהיקל בדם השופי . לטהרה

לידי חלול שבת ברביעי ותו לא אימא מרביעי ואילך אמר ס' דזושרא מאי מעמידיה דחסידיה דראשונים דכתיב ו'וחן [ה'] להי' הדין הדין בגימטריא מאתן ושבוים וחד הו אמר ס' דזושרא אפי' למ"ד יולדת לחשעה אינה יולדת למקומעים יולדת לשבעה יולדת למקומעים שנאמר ויהי לחקופות הוימים ויתר הנה ותלד בן מעוט חקופות שנים אין קושי יותר מב' שבתות : אמר שמואל מאי מעמידיה דרבנן דכתיב וטמאה שבוים כגדונה כגדוהא ולא כויבתה מכלל דזיבתה טהורה וכמה שבוים ח"ר יש מקשה עשרים וחמשה יום ואין זיבה עולה בהן כיצד שנים בלא עת ושבעה נדה וב' שלאחר נדה וארבעה עשר שהולך כמדר ויא אפי' שנתקשה עשרים וששה יום בלא ולד ולא תהא יולדת בזוב בלא ולד בתלמא נמי סגי אמר רב ששח אימא במקום שיש ולד אמר ליה רבא והא בלא ולד לקני אלא אמר רבא הכי קאמר אי אפשר שנתקשה עשרים וששה יום במקום שיש ולד ולא תהא יולדת בזוב ובמקום שאין ולד אלא נפל בתלמא נמי הויא זבה מ"ט אין קושי לנפלים : **מתני'** המקשה בתוך שמונים של נקבה כל דמים שהיא רואה שדורין עד שיצא הולד ורבי אליעזר מטמא אמרו לו לרבי אליעזר ומה במקום שהחמיר בדם השופי היקל בדם הקושי מקום שהיקל בדם השופי אינו דין שנקל בדם הקושי אמר להן דיו לבא מן הדין להיות כגדון כמה היקל עליה משימאת זיבה אבל טמאה מומאת נדה : **גמ'** חנו רבנן השב לריבות המקשה בתוך שמונים של נקבה ושב כל דמים שהיא רואה שדורין עד שיצא הולד ור"א מטמא אמרו לו לר"א ומה במקום שהחמיר בשופי שלפני הולד היקל בשופי שלאחר הולד מקום שהיקל בשופי שלפני הולד אמר להם דיו לבא מן הדין להיות כגדון ממה היקל עליה משימאת זיבה אמרו לו דרי אנו משיבין דך לשון אור ומה במקום שהחמיר בשופי שלפני הולד היקל בקושי שעמו מקום שהיקל בשופי שלפני הולד היקל בקושי ששעמו אמר להם אפילו אחם משיבין כל היום כולו דיו לבא מן הדין להיות כגדון ממה היקל עליה משימאת זיבה אמר רבא בהא זכינוד ר"א לרבנן לא אמריתו דמה דמה וטמאה מומאת עצמה ולא מחמת ולד ה"ג וטהרה ממקור דמה דמה מחמת עצמה ולא מחמת ולד אימא בימי נדה זיבה טהורה אמר קרא תשב ישיבה אחת לכולן : **מתני'** יכר אחד עשר יום בחוקת טהרה

מוסף רש"י יולדת לחשעה אינה יולדת למקומעים . אלא למקום שנים של לחקופות הוימים . הרי עשה פדשים וי' ימים (ימות מכ) . ולא מחמת ולד . שם הקושי שאל קודם הולד מתמת לער הקושי . אינו מלמא לדי זיבה . ויש דס שלמח הולד (סנהדרין כ"ז) .

ג' ה"ה ו"ו ו"ה מקום ו"ל ו"ל נגמא אמר ו"ו דרכיק ליה כיון דמקו מוכח ס' ו"ה

תוספי הרא"ש אמר לת ר"י . וזויה רל ק"ו מוכח טען למכא' אמוסות קושי סינוד נע ו"ל דמטמא דר' אליעזר כדמפרש בגמ' וטהור סספר ה"ה סמג ע"ה ע"ה ולא סמג ולד דמטמא דרבנן משום . וזויה כיון דמטמא דר' אליעזר קרא סו קאסי לו ק"ו ו"ל ד' הקודם סמג למדרש קרא כדמפרש און סמג ק"ו ו"ל אליעזר השב דמאי דרשו ק"ו אין לבס למור אלא ביש זיבה ויש דר' אב' ביש נדה טמאה וטהור ר' אליעזר א"כ ביש דמאי ס' דמאי ביש נדה מטמא כדמפרש בגמ' וזויה ביש נדה ביש נדה וטהור

[לפני כ. כבוד ס'] ר"ס י"א . ימות מכ .

[לפניה כענין לולאה וכן דע דיל דרין לתקופת הימים ימי הכיבוד כדמפרש לתן מבלם ישיא ופירוש וזהו מה שכתבנו כבר כלפי טלף מבלם ישיא לולאה טעם וזכרה כמו אמר וזכרה ס' לתקופת הימים וזו כשהשלים ימי הכיבוד ילדה כן דע וזין טהור (כענין ו"ו)

[מורי מורע דמי משה ה]

הרות הב"ח (א) רש"י ד"ה נדיבס ז"ל קודם ד"ס אלא מניני : (ב) ד"ה הרי א"ס ו"ו קושי שלאחר הולד מקושי שלפני הולד כדמפרש [לפני מקום שהיקל נקושי :

גליון הש"ס גמ' הרי אנו משיבין ל' . כוס נמתי' דכין ס' ע"ה : תוס' ד"ה ו"ה ו"ו ימי מדקתני ילדה ו' . כדמפרש [לפני כ' ע"כ ספילה נפל ו' ילדה ו' :

[לפני לה]

רבי ויבא טהורה וטהרי כיון דררש ליה מקרא טעמו ליה דבכל ענין סמא . ח"ל מנהג פי' דר' אליעזר וזקא ביש נדה מטמא כדמכח מריו והא דאמר וימיא ביש נדה נדה ביש ויבה טהורה לאו ל' אליעזר קא פריך אלא סמקא דבילמא ר' רבא דרש דקשרי בהו וטמא ר' אליעזר לרבנן וספרש ואלו הרי וטמא ווע"ג דאית לוי ק"ו ל' לבס למכאוח ביש נדה מרביכי דמה וטמא אליבא דרבנן אמר קרא תשב ישיבה אחת לכולן וכיון דמפרשין ביש ויבא ח"ה ביש נדה ויבא ח"ה ויבא ח"ה לרבנן ישיבה אחת לכולן :